

Arrest

nr. 260 186 van 6 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN
Interleuvenlaan 62
3001 HEVERLEE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS .

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat E. VANGOIDSENHOVEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Esan stam. U bent geboren op X 1988 te X, Edo State. U ging naar de lagere school in Amendosha, Uromi, maar uw familie had geen geld voor de middelbare school. In Nigeria verdiende u geld als voetballer en als zanger of kuispersoneel in restaurants en hotels. Daarnaast werkte u soms op het landbouwweld van uw familie. Uw vader werkte bij de gemeenschapswacht in Uromi, en werkte daarnaast op het landbouwweld. Sinds 2006 verbleef u ongeveer 2 jaar bij uw oudere broer E. 'Lucky' in Ekpuma, Edo State. Uw moeder overleed in 2007 aan ziekte. Uw broer E. ging in 2008 naar Europa om een job te vinden. Dan keerde u terug naar Uromi bij uw ouders, en begon een relatie met L.. Uw zus F. 'The Girl', en uw jongere broer S. verlieten Nigeria zodra ze de kans kregen.

Ze verblijven momenteel allen in Italië. In september 2009 overleed uw vader aan ziekte. Een week na het overlijden van uw vader, kwamen 7-8 leden van de Black Axe broederschap. Ze vertelden u dat uw vader lid was van hun broederschap en eisten zijn lichaam. Toen u weigerde het lichaam van uw vader af te staan werden ze boos, bedreigden u en zeiden dat ze zouden terugkomen. U vroeg raad aan uw vriend F., die u vertelde dat zijn vader ook een lid was van Black Axe en dat de Black Axe een cult is die zijn broer had vermoord en zijn hart verwijderden omdat hij zijn vader had begraven tegen de wil van de Black Axe in. Vier dagen voor de begrafenis uw eigen vader, kwamen 14 Black Axe leden opnieuw naar uw huis en bedreigden u om het lichaam van uw vader af te staan. U ging toch door met de begrafenis. Twee dagen erna kwam de Black Axe opnieuw naar uw huis om u te bedreigen met de dood omdat u het lichaam van uw vader niet afstond. Hierna besloot u te verhuizen naar de gemeenschap van uw vriendin L. in 'Irrua'. In 2012 kreeg u samen met L. een dochter P.. In september 2013 werd uw zoon F. geboren. Echter, toen u in 'Irrua' was, werd u gevonden door de Black Axe en ze kwamen bij u langs. Daarom besloot u Nigeria te verlaten. U vertrok op 7 januari 2014 en reisde via Niger en Libië tot Italië. Op 10 april 2014 kwam u aan in Italië en diende een verzoek tot internationale bescherming in op 18 april 2014. Het resultaat van dit verzoek was negatief. Hierop reisde u naar Oostenrijk, waar u op 23 maart 2016 een verzoek tot internationale bescherming indiende. In Oostenrijk kreeg u een Dublinweigering en werd u teruggestuurd naar Italië. Bij terugkeer naar Italië verbleef u op straat. Via Zwitserland, Frankrijk en Luxemburg reisde u vervolgens door naar België, waar u op 29 augustus 2018 aankwam. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 04 september 2018.

U legde geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Zo bracht u **geen begin van bewijs aan betreffende uw identiteit, asielrelaas of vluchtweg**. Het ontbreken van ieder begin van bewijs hieromtrent houdt reeds een negatieve indicatie in met betrekking tot de aannemelijkheid van uw relaas en uw algemene geloofwaardigheid.

Het dient te worden opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid verder ernstig wordt aangetast door de immer wisselende verklaringen die u aflegt bij de verschillende asielinstanties in België en Oostenrijk over de kern van uw asielrelaas en over elementaire persoonsgegevens, zoals uw geboortedatum. Zo verklaarde u in Oostenrijk in een interview met de asielinstanties op 25/01/2016 initieel dat u bent geboren op 01 januari 2000. In een later interview bij de Oostenrijkse instanties op 13/05/2016 verklaart u echter dat u eerst had gelogen over uw leeftijd, zodat u in Oostenrijk zou kunnen blijven nadat u reeds een negatieve beslissing had ontvangen in Italië, en geeft u toe dat uw werkelijke geboortedatum 01 januari 1998 is (zie dossier Oostenrijk "Bescheid" p. 2 en 5, bijgevoegd aan het administratief dossier). Op het CGVS verklaart u nog eens een andere geboortedatum te hebben, namelijk dat u bent geboren op 01 januari 1988.

U legt hierbij uit dat u in Oostenrijk bewust een andere geboortedatum had opgegeven omdat u werd aangeraden door vrienden om in een ander land een andere naam en geboortedatum op te geven (zie notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p. 6). Het feit dat u bewust trachtte de Oostenrijkse en Belgische asielinstanties te misleiden door telkens een andere geboortedatum op te geven, doet ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat uit de gegevens van uw Oostenrijkse asieldossier blijkt dat u voor de Oostenrijkse asielinstanties een compleet ander verhaal heeft verteld dan tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op manifeste wijze aantast. Zo verklaarde u voor de Oostenrijkse asielinstanties dat u na de dood van uw ouders geen thuis meer had en dat u een man tegenkwam die u verder hielp en u naar Kano bracht, waar u werkte in een winkel. U verklaarde verder dat Boko Haram deze winkel had gebombardeerd, waarop de man vluchtte. U had bijgevolg ook geen plaats meer waar u kon verblijven en besloot om die reden uw land te verlaten (dossier Oostenrijk "Erstbefragung nach AsylG" p.5). U vertelde voor de Oostenrijkse asielinstanties niets over uw problemen met de Black Axe broederschap, die op het CGVS nochtans de kern van uw asielrelaas uitmaakten. Anderzijds vertelde u op het CGVS ook helemaal niets over problemen met Boko Haram zoals u in Oostenrijk hebt beschreven. Op het CGVS werd u nochtans de vraag gesteld of uw verhaal op het CGVS verschillend zou zijn van wat u in Oostenrijk hebt verklaard. Hierop antwoordde u dat u in Oostenrijk niet de kans kreeg om uw verhaal te vertellen. U vervolgens door de protection officer gevraagd of u ook geen kort interview kreeg in Oostenrijk, antwoordde u ontkennend (NPO p.5). Nochtans blijkt uit het Oostenrijkse dossier dat er wel degelijk een interview met u werd afgenomen, waarbij u de kans kreeg om de kern van uw asielrelaas te vertellen. Wanneer u op het CGVS dan ook geconfronteerd werd met deze manifeste tegenstrijdigheid met betrekking tot uw asielrelaas, verklaarde u dat u nooit problemen had met Boko Haram (NPO p.31). Het feit dat uw asielaanvraag reeds driemaal werd afgewezen in Italië (NPO p.5), en het feit dat de aanleiding van uw vlucht uit Nigeria zoals beschreven in Oostenrijk een compleet verschillend is van uw relaas op het CGVS, zet uw vervolgingsverhaal door de Black Axe dan ook verder op losse schroeven.

Verder dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder wordt ondermijnd door uw inconsistente verklaringen en uw zeer gebrekkige en ingestudeerde kennis over de Black Axe cult en het lidmaatschap van uw vader bij de Black Axe. Zo verklaarde u dat u ontdekte dat uw vader lid was van de Black Axe toen hij stierf. U kan echter niet aangeven sinds wanneer uw vader lid is van deze cult, enkel dat u sinds 6 maanden voor zijn overlijden merkte dat hij soms zwart -en gele kleren droeg, wat de kenmerkende kleuren zijn van de Black Axe (NPO p.23). U gevraagd hoe uw vader lid werd van de cult, verklaart u dat u het niet weet (NPO p.24). U gevraagd of u nog vreemde zaken merkte aan uw vader, naast de zwart en gele kleren, verklaart u vaagweg dat uw vader zijn eigen kamer heeft, en dat zelfs als hij iets geheim doet, u het niet kan weten (NPO p.24). U gevraagd wat u weet over de Black Axe, verklaart u dat u niet veel weet over hen, dat u ze nooit eerder zag voor de dood van uw vader, en dat u niets over cults weet (NPO p.25). U vervolgens gevraagd wat u over cults leerde nadat u had ontdekt dat uw vader lid was, verklaart u dat u enerzijds de zwart -en gele kleren herkende van de mensen die naar uw huis kwamen, en anderzijds dat uw vriend u over de Black Axe vertelde, omdat uw vriend's vader ook lid was. U vermeldt vervolgens verschillende andere namen van cults in Nigeria. U gevraagd hoe u over deze cults leerde, verklaarde u: "Toen ik in Nigeria woonde, dus ik moest deze dingen weten, dan ging ik naar YouTube en checkte of de broederschap fake is of echt. Of deze mensen me willen doden, of het erg is. Dan zag ik veel dingen, ze hebben teveel broederschappen. Ik weet niet hoe ze bestaan, ik weet niet wat een broederschap is. Tijdens mijn leven was ik nooit dicht bij hen, of zag ik ze verzamelen, nooit, ik zag dit nooit." (NPO p.24). Het is opmerkelijk dat u verklaart nooit dicht te zijn geweest bij de cults en dat u hen nooit zag, terwijl u beweert dat uw eigen vader lid was, en terwijl verschillende leden van de Black Axe na het overlijden van uw vader in eigen persoon naar uw huis zouden zijn gekomen (NPO p. 28). U verklaart eerst dat u nooit dicht bij hen was, en dat u hen nooit zag verzamelen, maar wat later beweert u dat ze 2 tot 3 keer naar uw huis zijn gekomen om u te bedreigen, en een keer zelfs met 14 personen (NPO p.29-30). Deze verklaringen zijn allerm minst consistent. U verklaart ook eerst, dat u, toen u in Nigeria woonde, meer te weten wou komen over cults ("ik moest deze dingen weten") en dat u met uw vriend sprak en op YouTube meer informatie zocht (NPO p.24), terwijl u enkele zinnen verder verklaart dat u, toen u in Nigeria was, nog nooit over cults had gehoord, en dat u pas in Italië opzoekingen begon te doen op YouTube. Uw verklaringen veranderen met de wind. **Voor iemand wiens eigen vader lid zou zijn geweest van de Black Axe, en die zelf in persoon verschillende keren bedreigd zou zijn geweest door leden van de Black Axe, komt het zeer weinig doorleefd over dat u zo weinig weet over deze cult.** U weet verder niet hoe ze zijn ontstaan, wie lid kan worden, wat de cults doen, wat hun objectieven zijn, u weet amper iets van hun praktijken buiten dat uw vriend vertelde dat ze de organen verwijderden van zijn vader en broer, u weet

niets over hun activiteiten, hoe je lid kan worden, noch wat hun werkdomein is of waar ze voornamelijk opereren, u kent ook geen rituelen (NPO p.25). Ondanks het geheimzinnige karakter van de cults, kan u mits enige moeite wel degelijk het antwoord op verschillende van bovenstaande vragen te weten komen. Het is immers welgekend dat vele cults zich voornamelijk in het universiteitsmilieu ophouden, de Black Axe is immers een gekende studentencult. Bovendien zou u toch ten minste kunnen weten dat cults zoals de Black Axe zich inlaten met criminele activiteiten en dat ze in Nigeria verboden zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). **Het feit dat u zo weinig weet over deze cult is dan ook opvallend, temeer u verklaarde dat u zich wel degelijk zou geïnformeerd hebben bij uw vriend en opzoekingen hebt gedaan op Youtube. Uw relaas en de weinige kennis die u wel heeft over de Black Axe, komt dan ook ingestudeerd en weinig geloofwaardig over.**

Tot slot blijkt uit het door u beschreven gedrag in uw beweerde interactie met leden van de Black Axe allerminst een gegronde vrees voor vervolging, hetgeen de aannemelijkheid van uw relaas verder ondergraaft. Zo verklaart u dat 7 dagen na het overlijden van uw vader in september 2009, er 7 à 8 leden van de Black Axe naar uw huis in Uromi kwamen om uw vaders lichaam op te eisen (NPO p.27). Deze mensen identificeerden zich als leden van de Black Axe broederschap en eisten uw vader's lichaam op. Omdat u deze mensen niet kende, weigerde u zijn lichaam af te staan, waarop ze boos reageerden en bedreigingen uitten "we zullen terugkomen, wat je weet, je zal het zien." (NPO p. 28). Hierna vroeg u advies aan uw vriend F. die u vertelde dat ook zijn vader lid was van de Black Axe, en dat ze zijn oudere broer op gruwelijke wijze hadden vermoord toen die weigerde het lichaam van zijn vader af te staan aan de broederschap (NPO p.25, 26). Hierna kreeg u schrik en dacht u dat u beter de gemeenschap kon verlaten en ergens veilig naartoe kon gaan. Vier dagen voor de begrafenis van uw vader kwamen de Black Axe leden nog eens naar uw huis, deze keer met 14 personen. Opnieuw weigerde u, ondanks de bedreigingen, uw vaders lichaam af te staan. Vervolgens bleef u in Uromi in uw huis en ging door met de begrafenis van uw vader, twee weken na zijn overlijden, waarmee u zichzelf in een bijzonder risicovolle situatie bracht (NPO p.27). **Uit uw acties blijkt een complete veronachtzaming van de bedreigingen aan uw adres. U nam geen enkele risico-vermijdende maatregel,** u ging niet naar de politie, rapporteerde het niet aan de gemeenschapswacht, u bleef gewoon in uw woning wonen, en ging zomaar door met de begrafenis (NPO p.30). Van iemand die met de dood bedreigd wordt door een zeer gewelddadige cult zoals de Black Axe, en die een dichte vriend heeft die reeds het geweld had ervaren van deze cult, kan verwacht worden toch ten minste bepaalde maatregelen te nemen. **Niet alleen is uw gedrag allerminst in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging, uw beschrijvingen van de confrontaties met de leden van de Black Axe cult zijn ook verre van plausibel.** Twee dagen na de begrafenis kwamen de Black Axe leden nogmaals naar uw huis, maar deden buiten enkele verbale bedreigingen niets (NPO p.30). Later zou u verhuisd zijn naar de gemeenschap van uw vriendin Loveth in 'Irrua', waar de Black Axe nogmaals naar uw huis zouden zijn gekomen (NPO p. 23), maar waar u verder geen enkel gevolg van hebt ondervonden, buiten het feit dat u uiteindelijk besloot Nigeria te verlaten.

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat de door u beschreven bedreigingen door de Black Axe niet serieus kunnen worden genomen en er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan de hieraan verbonden vrees voor vervolging.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland Nigeria kan het volgende worden opgemerkt:

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het

gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van

"- Artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève),

-Schending van artikel 2 en 3 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

-Schending van artikels 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 48/9, 49, 57/6, 57/6/3 Vreemdelingenwet gelezen in samenhang met artikel 33 et 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), van artikel 29, 30, 32 et 34 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)

-Schending artikel 4 en 24 van het Handvest voor de Grondrechten van de EU en artikel 22 Grondwet

-Schending van artikel 6 EVRM".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"I. MBT KWETSBAAR PROFIEL VAN VERZOEKER

Verzoeker is een alleenstaande psychisch kwetsbare jongeman die analfabeet is

Hij beschikt niet langer over een sociaal netwerk in Nigeria.

Zijn ouders zijn beiden overleden (hij droeg zijn vader persoonlijk ten grave) en zijn broers en zussen hebben allen het land verlaten. Familie van zijn vader heeft hij nooit ontmoet, en na het overlijden van zijn moeder werd ook het contact met familie van haar verbroken.

Zijn ex partner nam de kinderen mee en verblijft op een voor verzoeker onbekende plaats.

Verzoeker verliet Nigeria op 7/1/2014.

Hij heeft zeer ingrijpende en traumatiserende zaken meegemaakt tijdens zijn reis via Niger en Libië naar Italië.

Hij ontving ginds een negatieve beslissing waarna hij verder reisde en in Oostenrijk om internationale bescherming vroeg op 23/3/2016

In Oostenrijk werd hij opgesloten in een gesloten centrum in afwachting van zijn terugkeer naar Italië, waar de leefomstandigheden abominabel waren

In Italië verbleef verzoeker ruim een jaar op straat.

Verzoeker is lange tijd aan bijzonder veel stress blootgesteld geweest, met vanzelfsprekend grote repercussies op zijn psychisch welzijn. In Italië werd hij gehoord door de asielinstanties op een moment dat hij er psychisch zeer slecht aan toe was. Hij had de oversteek met de boot ter nauwer dood overleefd. Verzoeker diende een asielaanvraag in, doch kan vandaag de dag niet langer de nodige informatie verstrekken over het verder verloop van zijn aanvraag ingevolge zijn toestand. In Oostenrijk werd hij gevangen gehouden in een gesloten centrum, hetgeen zijn psychische toestand verder negatief heeft beïnvloed.

II. MBT DE BEOORDELING VAN DE GELOOFWAARDIGHEID VAN VERZOEKER

Verwerende partij acht verzoeker niet geloofwaardig en verwijst hiervoor naar navolgende elementen.

2.1 strijdige informatie verstrekt tijdens zijn interview in Oostenrijk

Verwerende partij verwijt verzoeker dat hij strijdige informatie verstrekt heeft tijdens zijn interview in Oostenrijk, en dat hierdoor zijn algemene geloofwaardigheid aangetast is.

Uit het dossier van verzoeker blijkt dat er een Dublin beslissing werd genomen door de Oostenrijkse instanties.

Wat betreft de leeftijd en het relaas gedaan in Oostenrijk, erkent verzoeker meteen dat hij onder druk van derden (vrienden) foutieve informatie had verstrekt.

Echter is verzoeker formeel dat hij tijdens alsnog zijn leeftijd naar waarheid meegedeeld heeft aan de Oostenrijkse instanties, met name 1/1/1988. Op geen enkel ogenblik heeft verzoeker het geboortjaar 1998 vermeld. Dit betreft een administratieve fout van de Oostenrijkse asielinstanties. Verzoeker heeft deze informatie uit het Oostenrijks asielsdossier nooit voorgelegd gekregen zodat hij nooit eerder in de gelegenheid is geweest om deze fout te laten corrigeren!

Op geen enkel ogenblik heeft verzoeker de Belgische asielinstanties misleid, nu zijn geboortedatum wel degelijk 1/1/1988 zoals verklaard, betreft. Ook het asielrelaas zoals uiteengezet in België, is correct.

Verwerende partij verwijst enkel naar het Oostenrijks dossier, dat werd opgevraagd, doch brengt nergens het dossier van de Italiaanse autoriteiten bij niettegenstaande verzoeker hier geïnterviewd werd, en zijn familie ginds ook een verblijfsstatuur bekam op grond van asiel.

In Italië werd verzoeker gehoord door de asielinstanties op een moment dat hij er psychisch zeer slecht aan toe was. Het dossier zou veel kunnen verduidelijken omtrent de psychisch lamentabele toestand waarin verzoeker destijds verkeerde en de impact hiervan op zijn relaas en de tussengekomen beslissing waarover niets geweten is.

2.2 inconsistente verklaringen en zeer gebrekkige en ingestudeerde kennis over de Black Axe broederschap en het lidmaatschap van verzoeker zijn vader

Verwerende partij verwijt verzoeker enerzijds zijn gebrekkige kennis over het lidmaatschap van zijn vader bij de Black Axe.

Dit hoeft niet te verbazen nu verzoeker er inderdaad zeer weinig over wist en weet.

Verzoeker heeft vooreerst nooit geweten dat (noch sinds wanneer) zijn vader lid was, tot de dag dat de Black Axe bij hem aan de deur verschenen om het lichaam van zijn overleden vader op te eisen.

Dit is niet onlogisch in het licht van de persoonlijke familiale geschiedenis van verzoeker.

Verzoeker heeft jaar en dag bij zijn broer geleefd, en kwam pas na het overlijden van zijn moeder en vertrek van zijn broer naar Europa, terug naar huis om zijn vader op het land te helpen. Hij heeft zijn vader destijds niet lang gekend nu deze spoedig zou komen te overlijden (september 2009)

Overigens werd verzoeker niet bevraagd over zijn band met zijn vader, over de manier van samenleven en hun communicatie, hetgeen een onzorgvuldige werkwijze uitmaakt, gezien het belang van deze informatie om ten volle de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker en diens vrees voor vervolging te kunnen beoordelen

Tevens gaat verwerende partij voorbij aan de culturele specificiteit van de stammen, in casu de Esan stam waartoe verzoeker behoort. Ouderen binnen de Esan stam delen bepaalde persoonlijke informatie niet met hun kinderen, zoals geldzaken. Verzoeker deelde dit mee tijdens het gehoor.

De Black Axe broederschap kent bovendien een geheimhoudingsplicht. Het is leden niet toegelaten derden te informeren over hun lidmaatschap, dat gepaard gaat met allerlei geheime initiatieven.

Verzoeker heeft spontaan aan verwerende partij meegedeeld dat hij niets wist over de Black Axe broederschap. Hij vertelde naar waarheid dat hij zijn vader af en toe in geel zwarte kleding zag vertrekken met de motor.

Echter legde verzoeker pas de link tussen de kleding en de bende nadat de bendeleden in zwart gele kleding bij hem waren langsgekomen. Ook zijn vriend bevestigde nadien deze informatie.

Verzoeker kwam voor het overlijden van zijn vader NOOIT in contact met de Black Axe, hij wist zelfs niet van hun bestaan af. Zijn wereld was beperkt tot overleven en liedjes schrijven. Zij kwamen nooit bij zijn vader over de vloer in de periode dat hij er woonachtig was.

Verwerende partij haalt de woorden van verzoeker uit hun context.

Zo stelde verzoeker dat hij ze nooit had zien verzamelen, daarmee doelend op hun samenkomsten. Het is overduidelijk dat verzoeker hiermee niet doelde op de momenten dat zij bij hem thuis aan de deur stonden (zoals verwerende partij het opvat om vervolgens een tegenstrijdigheid te weerhouden!).

Uit de woordenschat van verzoeker blijkt dat zijn taalgebruik zeer "arm" is. De antwoorden zijn vaak zeer kort, gefragmenteerd en opvallend onsamenvattend. Dorpen of andere plaatsnamen die hij vermeldt, worden vaak moeilijk begrepen door verwerende partij. Oppervlakttematen kent hij niet wanneer gevraagd wordt naar de grond die zijn vader bezat. Verzoeker maakt een armbeweging, hetgeen vanzelfsprekend nietszeggend is, doch wordt hier niet op door bevestigd.

Sommige vragen lijkt verzoeker niet te begrijpen, zoals de vraag "waarvoor gebruikten jullie die producten, wat deden jullie ermee?". De vraag moet geherformuleerd worden waarna verzoeker een antwoord geeft dat geenszins beoogd wordt door verwerende partij doch tegelijkertijd goed aangeeft dat verzoeker zijn vader de leiding had en verzoeker zich naar zijn wetten moest voegen, (notities 15/33)

Het antwoord van verzoeker over de "gemeenschapswacht" is niet zonder belang. (notities 14/33) Zo verkeert hij in de overtuiging dat "de council", "de overheid is, zoals veiligheid". Dit schraal antwoord is exemplarisch voor het bijzonder beperkt kennisvermogen van verzoeker. In Nigeria zijn verschillende "councils" gekend binnen de Esan stam, doch anderzijds zijn er ook de "wachten" opgericht door de landbouwers ter bescherming van hun gronden. Verwerende partij laat na verzoeker hieromtrent nader te bevragen niettegenstaande dit relevante informatie is voor een grondige beoordeling.

Verzoeker bevond zich in Nigeria in een overlevingsmodus waarbij hij de zorg voor zijn vader moest opnemen, door hem te helpen op het land nu zijn broers en zus reeds Nigeria hadden verlaten en zijn moeder gestorven was in 2007.

Het gezin leefde in armoede getuige daarvan het feit dat verzoeker zijn vader niet eens medische zorgen kon verstrekken, toen de man koorts en tyfus kreeg. Ook zijn moeder kreeg geen medische zorgen toegediend omwille van geldgebrek (notities 15 en 16/33)

Het onsamenvattend/ gefragmenteerd karakter van het relaas van verzoeker weerspiegelt een onderliggende psychische problematiek gekenmerkt door bijzonder veel stress, en bijgevolg een bijzonder grote kwetsbaarheid, die echter niet is gediagnosticeerd geweest bij gebrek aan juiste hulpverlening.

Verzoeker heeft geen middelbare studies verricht, hij is analfabeet, hij kan amper zijn naam schrijven, zo deelde hij verwerende partij mee. De reden hiervoor is opnieuw de structurele armoede die het gezin kende. Verzoeker hielp zijn vader op het land met gewassen te verbouwen, nadat hij de school had verlaten wegens te kostelijk (notities 11/33)

Verzoeker hielp niet alleen zijn vader, hij voerde daarnaast allerhande ongeschoolde en bijgevolg ook onderbetaalde klusjes uit, zoals kuisen en afwassen in de horeca (in het zwart, geen officieel geregistreerde arbeid) en zelfgeschreven songs brengen voor de toeristen in hotels, waarna zij een vrije financiële bijdrage konden leveren tijdens zijn rondgang aan de tafels (notities, 1A/33)

Op geen enkel ogenblik is verzoeker met vermeende tegenstrijdigheden geconfronteerd geweest niettegenstaande verwerende partij een onderzoekplicht heeft ten gronde en daarbij de principes van de tegenspraak dient te respecteren.

Verwerende partij verwijt verzoeker een gebrek aan kennis van de broederschap.

Dit is volledig correct.

Verzoeker heeft van meet af aan uitgelegd dat hij niets afwist van de broederschap, en dus ook niet van hun oprichting, doelstellingen, cults, lidmaatschapsvoorwaarden, zoals verwerende partij opwerpt.

Verzoeker geeft aan op zoek te zijn gegaan naar informatie op You tube over de broederschap na zijn vertrek uit Nigeria, na zijn aankomst in Italië nu hij in Nigeria geen internet had om online te gaan. (notities 25/33). Van enige tegenstrijdigheid is hier geen sprake.

Verzoeker bekeek beeldmateriaal (afbeeldingen, filmpjes) maar geenszins vulgariserende laat staan wetenschappelijke artikels over de broederschap hetgeen niet hoeft te verbazen nu hij geen teksten kan lezen.

Verwerende partij heeft nagelaten om verzoeker bijkomend te bevragen over de inhoud van de filmpjes, over hetgeen hij online had aangetroffen aan informatie. De vraagstelling oversteeg verzoeker zijn mogelijkheden.

Verzoeker is immers, zoals verwerende partij bekend, laag geletterd zodat hij allerm minst bij machte is om online teksten te lezen laat staan in te studeren. Hij heeft bij aanvang van het gehoor meegedeeld dat hij zijn naam amper kon schrijven (notities, pagina 8/33)!

Verwerende partij geeft overigens zelf aan dat deze broederschap een geheim karakter kent en dat verzoeker moeite moest doen om informatie te vergaren. De informatievergaring door verzoeker bleef bijzonder beperkt hetgeen overeenstemt met zijn profiel van analfabeet zijnde niet opgeleide jongeman uit een bijzonder arm milieu.

De antwoorden van verzoeker zoals neergeschreven in het verslag, vertonen vaak geen samenhang zodat een grote voorzichtigheid aan de dag moet gelegd worden bij de interpretatie ervan. Het komt verwerende partij toe om de verzoeker rekening houdend met zijn concreet profiel en zijn in casu bijzonder beperkte mogelijkheden en sociaal armoedige afkomst, afdoende en op diens niveau te bevragen, hetgeen nagelaten werd op essentiële onderdelen van zijn relaas.

2.3 Het gedrag van verzoeker getuigt volgens verwerende partij niet van een gegronde vrees voor vervolging

Verwerende partij verwijt verzoeker de begrafenis van zijn vader te hebben voortgezet ondanks de bedreigingen

Verzoeker wenst hieromtrent het volgende te laten gelden.

In verzoeker zijn cultuur is het van groot belang om de naaste te kunnen begraven zonder dat het lichaam geschonden wordt.

Dit is een traditie waaraan zeer hard vastgehouden wordt

De dood symboliseert de overgang van de ziel uit het lichaam naar een spirituele wereld.

De ouderen zoals de vader van verzoeker, worden in de Esan gemeenschap THUIS begraven. Indien dit niet gebeurt, getuigt dit volgens de gemeenschap van een gebrek aan respect. Tevens vormt dit een taboe (stuk 3)

Verwerende partij vertrekt verkeerdelijk van het beeld van een begrafenis met veel genodigden en een grote publieke zichtbaarheid

Niets is minder waar.

Verzoeker begroef zijn vader in de kamer van het ouderlijk huis. Slechts enkele personen waren tijdens de begrafenis zelf aanwezig. Deze gebeurde binnenshuis en in beslotenheid.

Het lichaam afgeven aan de broederschap zou een grove schending van de traditie uitmaken nu het lichaam ongeschonden ter grave dient te worden gedragen. Verzoeker bevond zich in een bijzonder risicovolle situatie, zoals verwerende partij terecht opmerkt, doch dit noodgedwongen gelet op het respect voor de traditie.

Verwerende partij verwijt verzoeker geen klacht te hebben ingediend bij de politie noch bij de "gemeenschapswacht"

Verzoeker vermeldde kort dat zijn vader bij een "council" was, doch op dit thema werd niet dieper ingegaan door verwerende partij.

De vraag stelt zich of het effectief om een " council" gaat dan wel om een soort van "buurtwacht" opgericht door de landbouwers ter bescherming van hun gronden tegen de herders die hun dieren er willen laten grazen.... Dit is niet bevestigd.

Verzoeker diende logischerwijze geen klacht in bij de desbetreffende instantie omdat zijn vader er als lid van de broederschap zelf werkzaam was, zodat hij hier onmogelijk gehoor zou hebben gekregen gezien het respect dat zijn vader daar genoot, (notities, pagina 13/33)

Hetzelfde geldt voor een klacht bij de politie.

De politie staat machteloos tegenover deze georganiseerde bende, waarvan geweten is dat zij banden vertoont met de maffia en hooggeplaatste leden uit de politiek onder hun leden tellen.

Bovendien woedt er bijzonder veel corruptie binnen de politiediensten en ondernemen zij niets wanneer Bijgevolg biedt een klachtneerlegging allerm minst soelaas. Integendeel, een dergelijke actie zou verzoeker zijn veiligheid in het gedrang brengen.

2.4 Geen afdoend onderzoek naar de nood aan subsidiaire bescherming

Verwerende partij is geenszins nagegaan of een terugkeer naar Nigeria van verzoeker rekening houdend met zijn concreet profiel, een onmenselijke behandeling en dus een schending van artikel 3 EVRM zou uitmaken.

Nochtans zijn er in casu belangrijke parameters die nader onderzoek behoeft en die eveneens van doorslaggevend belang zijn bij de beoordeling van zijn dossier.

Verzoeker is afkomstig uit de staat Edo in Nigeria

Hij is alleenstaand en beschikt in zijn land van herkomst geenszins over enig familiaal netwerk. Hij deelde verwerende partij mee dat hij de familie van zijn vader nooit ontmoet heeft . Beide ouders zijn overleden en zijn broers en zus hebben het land verlaten.

Verzoeker heeft een bestaan van bittere armoede achter de rug. Hij kan onmogelijk in zijn eigen onderhoud voorzien gezien zijn psychische toestand en het gebrek aan daadwerkelijke professionele ervaringen opgedaan in zijn thuisland.

De arbeid die hij verrichtte, was ongeschoold, onderbetaald en betrof nooit een vaste tewerkstelling. Zo haalde hij occasioneel wat geld op in hotels door zelf geschreven liedjes te brengen aan de tafels van toeristen, doch hij behaalde hieruit allerminst een effectief inkomen. Hetzelfde geldt voor de nooit ontloken "voetbalcarrière" van verzoeker. Deze werd reeds stopgezet in 2004, nadat de financieel verantwoordelijke het contract verbrak en iedereen op zichzelf was aangewezen.

Het feit dat verzoeker quasi ongeletterd is, is van belang; immers heeft de mate van scholing grote implicaties op het bevattingvermogen van de asielzoeker en diens mogelijkheden/capaciteiten om een relaas te brengen, en dus ook voor de manier waarop het gehoor dient gevoerd te worden. Deze parameter is niet voldoende in acht genomen door verwerende partij tijdens het gehoor, noch in de beoordeling.

Verzoeker slaagt er mentaal niet in om vragen over zijn leven op consistente wijze te beantwoorden. Het schraal karakter van het relaas van verzoeker getuigt van dit onvermogen en bevestigt zijn precare psychische toestand.

Tevens dient opgemerkt te worden dat verzoeker zijn moedertaal het Esan is, en niet het Engels, dit leidde tijdens het interview wel vaker tot moeilijkheden om verzoeker te verstaan, in het bijzonder wanneer het plaatsnamen betrof.

Het resultaat is een schriftelijk relaas dat bijzonder onsamenhangend en vaak taalkundig en inhoudelijk volstrekt onbegrijpelijk is. Verzoeker spreekt vaak wartaal, dwaalt geregeld af naar episodes die voor hem bijzonder moeilijk en traumatiserend waren, en blijkt mentaal niet in staat om een antwoord te verstrekken, zodat dit relaas onmogelijk dienstig is voor een gedegen analyse van het risico op vervolging in zijn hoofde.

2.5 Getraumatiseerde asielzoekers zoals verzoeker vertonen een bijzondere kwetsbaarheid die impact heeft op de weergave van het asielrelaas

Verzoeker kent een bijzondere kwetsbaarheid die blootgelegd wordt door het relaas zelf.

Zijn mentale gezondheidstoestand heeft een impact op zijn geschiktheid om een geloofwaardig en coherent asielrelaas aan te brengen.

In de psychologische literatuur betreffende de impact van trauma op het geheugen werd inmiddels namelijk aangetoond dat ingeval van traumatische gebeurtenis "tunnelgeheugen" kan optreden waardoor ingrijpende gebeurtenissen vaak niet meer coherent kunnen worden weergegeven.

Psychiatrische en psychologische problemen kunnen immers een negatieve impact hebben op de weergave van de traumatische herinneringen en aldus op de individuele bekwaamheid om het asielrelaas te vertellen.

Dit gegeven is in het bijzonder van toepassing in een context van stresssituatie zoals wanneer het asielinterview plaatsvindt. Dergelijke vaststellingen dienen in overweging genomen te worden door asielinstanties

[URL]

Opdat de asielzoeker in staat zou zijn om zijn verhaal te vertellen aan de asielinstanties, dient hij beroep te doen op zijn autobiografisch geheugen. Het autobiografisch geheugen kan hierbij omschreven worden als "memory for a personal event".²⁸ Echter, traumatische ervaringen kunnen de "opslag" en de "raadpleging" van dit autobiografisch geheugen verstoren. [URL]

De consistentie en accuraatheid van de asielverklaringen is aldus een centraal element bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus, meer nog, het wordt gehanteerd als criterium om de geloofwaardigheid van de asielzoeker te beoordelen. Aangezien consistente verklaringen omwille van trauma net niet gegarandeerd kunnen worden, is dit problematisch voor de getraumatiseerde asielzoeker. (pag 20/121)

Data en tijdsnotie kunnen ook aanleiding geven tot geloofwaardigheidsproblemen.[URL]

In de eerste plaats dient benadrukt te worden dat alle herinneringen reconstructies zijn en bepaalde informatie niet gemakkelijk te reconstrueren is. Zoals hoger aangetoond, kan er een "barrier to disclosure" zijn ten gevolge van schaamte of kan het ten gevolge van een traumatische gebeurtenis niet mogelijk zijn de herinnering terug op te roepen en aldus te reconstrueren.

Ten tweede dient onderstreept te worden dat een persoon zijn geheugen, en dus ook zijn verhaal, kan veranderen in de tijd en dit ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten. Sommige herinneringen worden sterker, andere zwakker. Verlies en toename van herinneringen is eigen aan hoe het geheugen werkt. (idem, pag 22/121)

Een bevestiging van deze visie uit de wetenschappelijke literatuur is terug te vinden in rechtspraak van de RvV (RvV, arrest nr. 78872, 6 april 2012, §2.3. Zie ook: RvV, arrest nr. 104514, 6 juni 2013 en RvV, arrest nr. 74952, 13 februari 2012)

Verwerende partij laat niettemin na het kwetsbaar profiel van verzoeker voldoende in overweging te nemen bij de beoordeling. Hierover wordt zelfs nergens met een woord gerept terwijl het psychisch lijden onmiskenbaar blijkt uit het relaas.

2.6 Schending van de onderzoeksverplichting door verwerende partij

Verwerende partij heeft een volle onderzoeksbevoegdheid doch liet belangrijke aspecten van verzoeker zijn asielrelaas buiten beschouwing.

Tijdens het interview vermeldde verzoeker dat zijn vader landbouwgrond bezat en dat hij deze samen met zijn vader bewerkte.

Het feit dat verzoeker afkomstig is van een landbouwersgezin, is geen onbelangrijk gegeven.

Immers woedt in Nigeria een jarenlang aanhoudend conflict tussen landbouwers en herders, met veel doden en onveiligheid tot gevolg.

Het conflict heeft inmiddels een enorme omvang aangenomen met gevolgen op politiek vlak.

Dit conflict beperkte zich lange tijd tot de eerder noordelijke staten, doch et uitdeinend karakter van dit conflict naar het Zuiden wordt reeds bevestigd in het EASO rapport door verwerende partij geciteerd, (pag 86, eerste paragraaf)

[URL]

In de Staat Edo zijn in 2019 honderd doden gevallen ingevolge dit conflict. Ook in 2020 vielen er reeds meerdere doden. De escalatie van het conflict brengt de stabiliteit en de vrede in de Staat Edo in het gedrang (stuk 4)

Dit blijkt ook uit de kaart van de EASO (adm. dossier, pag 96)

[URL]

Zeer recent besliste de gouverneur van de staat Edo om ook aan de herders toegang te verstrekken om hun dieren te laten grazen. Dit zorgt voor zeer veel onzekerheid in de regio, en verhoogde risico's op geweld (onder meer door criminele bendes die zich voordoen als herders om vervolgens voervallen te plegen) (stuk 5)

Een bijzonder explosieve situatie voorwaar die grote gevolgen kan ressorteren voor verzoeker, te meer nu hij als grondbezitter aanzienlijk risico loopt om getroffen te worden en bijgevolg ook een aanzienlijk verhoogd risico loopt op een onmenselijke behandeling in geval van terugkeer conform artikel 3 EVRM.

Immers stelt zich de vraag wat er van de landbouwgrond van verzoeker zijn familie geworden is sinds zijn vertrek. Waar zal verzoeker zich kunnen/ mogen vestigen, en hoe kan hij in zijn onderhoud voorzien? Is de grond inmiddels opgeëist door andere rivaliserende stammen of bendes of niet, en zal verzoeker als grondeigenaar in de frontlinie terecht komen nu er een nieuwe maatregel in de maak is door de regionale gouverneur?

Nergens is door verwerende partij ingegaan op de individuele situatie van verzoeker hetgeen in het licht van de actuele bijzonder onstabiele en verontrustende situatie in Nigeria geenszins aanvaardbaar is. Minstens had verwerende partij verzoeker hieromtrent nader moeten bevragen.

Te meer nu verwerende partij verwijst naar de EASO rapportering van november 2018 ,waarin de militias waarin beiden zich groeperen, kunnen beschouwd worden als niet interstatelijke actoren die mensenrechtenschendingen veroorzaken en waarbij verzoeker als eigenaar/ bewerker van landbouwgrond tot de geviseerde groep van burgers behoort.

Evenmin heeft verwerende partij het nodige gedaan om het dossier van verzoeker en zijn familie op te vragen bij de Italiaanse autoriteiten. Nochtans vermeldde hij tijdens het gehoor dat twee van hen erkend zouden zijn als vluchteling in Italië. Deze informatie is van belang voor een goed begrip van de situatie van verzoeker nu hij duidelijk niet in staat is om zelf zijn relaas coherent te brengen ingevolge de traumatiserende zaken die hij heeft meegemaakt (notities 19/33)

Dit druist in tegen de kernopdracht van verwerende partij om een gedegen onderzoek te voeren naar de ingeroepen asielmotieven en het risico op ernstige schade en een schending van artikel 3 EVRM in geval van terugkeer.

Verwerende partij heeft een onderzoeksbevoegdheid ten gronde, maar heeft in casu nagelaten om verzoeker te horen over specifieke aspecten die uitermate relevant zijn voor zijn asielrelaas. Het is aan de verwerende partij om de vraagstelling te bepalen. Deze was niet afdoend ,noch exhaustief op velen punten.

Verzoeker is een alleenstaande psychisch kwetsbare jongeman, katholiek, zoon van een landbouwers familie met eigen grond, etnisch Esan en analfabeet, zonder enig familiaal netwerk in Nigeria. De resterende familie heeft hij nooit ontmoet en de eigen familie verblijft in Italië.

Een terugkeer van verzoeker naar Nigeria, waar hij opnieuw wordt blootgesteld aan de Black Axe broederschap die zeer sterk geworteld is in de georganiseerde maffia en die tot in de hoogte geledingen van de maatschappij politieke bescherming geniet, en waar vervolging en berechting door de overheid in de praktijk dode letter blijft, evenals een verhoogd risico op een onmenselijke behandeling dreigt als landbouwgrondeigenaar, zou een schending van artikel 3 EVRM uitmaken nu verzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat er een reële vrees bestaat in zijn hoofd voor vervolging wegens zijn "verzet" tegen de afgifte van het lichaam van zijn vader.

Op grond van voorgaande elementen komt het gepast voor dat de bestreden beslissing wordt vernietigd en dat aan verzoeker vooralsnog de asielstatus, subsidiair de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend"

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. Artikel over de betekenis van de dood bij de Esan stam

4. Artikel "Niger Delta Weekly: Breaking the cycle of Cult violence in" dd maart 2020 Artikel Amnesty International "Nigeria: government failings leave rural communities at the mercy of gunman" dd 24/8/2020

5. Artikel uit Times: "Insecurity in Edo: Obaseki backtracks on govt providing land for herders" dd 28/3/2021".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en algemene informatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest.

Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM (of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, dat inhoudelijk overeenstemt met artikel 3 EVRM) is dan ook niet aan de orde.

6. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een “*middel*” vereist daarbij dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen concreet geschonden zijn. Wat betreft de aangevoerde schending van de artikelen 49, 57/6 en 57/6/3 van de Vreemdelingenwet, artikel 22 van de Grondwet, artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 6 van het EVRM, geeft verzoeker niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen geschonden acht.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat artikel 57/6/3 van de Vreemdelingenwet met ingang van 22 maart 2018 werd opgeheven. Bijgevolg kan de schending van dit artikel niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

7. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

8. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

De vaststelling dat verzoeker geen enkel begin van bewijs aangaande zijn identiteit, nationaliteit, reisweg of asielrelaas neerlegt en dienaangaande geen nuttige verklaring geeft, houdt een negatieve indicatie in voor wat betreft zijn algehele geloofwaardigheid.

9. Blijkens de motivering in de bestreden beslissing wordt verzoekers algemene geloofwaardigheid verder aangetast door zijn wisselende verklaringen aangaande zijn elementaire persoonsgegevens (met name zijn geboortedatum) voor de Belgische en de Oostenrijkse asielinstanties. Tevens wordt terecht gesteld dat verzoekers geheel tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn asielrelaas voor de Belgische en Oostenrijkse asielinstanties de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas ondermijnt.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij wat betreft zijn leeftijd en relaas zoals verklaard in Oostenrijk erkent dat hij onder druk van derden (vrienden) foutieve informatie had verstrekt. Verzoeker is echter zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken.

Verder stelt hij dat hij zijn leeftijd naar waarheid heeft meegedeeld aan de Oostenrijkse instanties en dat zij een administratieve fout hebben begaan. Dit betreft echter een loutere bewering die verzoeker met geen enkel element ondersteunt en die in het licht van zijn – naar eigen zeggen – vals verklaard asielrelaas voor de Oostenrijkse instanties niet kan worden aangenomen.

Bij gebrek aan dienstige weerlegging van de motivering in de bestreden beslissing ondermijnen de vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen aangaande zijn asielrelaas wel degelijk de waarachtigheid van zijn asielmotieven en de geloofwaardigheid van zijn vrees voor Black Axe.

Immers, van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Italiaanse, Oostenrijkse en Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste verzoek, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De asielzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

De vaststelling dat verzoeker bij de Oostenrijkse asielinstanties zelfs geen melding van de Black Axe groepering maakte, maar een vrees ten aanzien van Boko Haram uitte (zie dossier Oostenrijk, Erstbefragung nach AsylG, vraag 11), doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

10. Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift dat hij zeer weinig weet over Black Axe en dat hij tot op zijn overlijden niet wist dat zijn vader lid was. Hij stelt dat hij van bij het begin heeft uitgelegd dat hij niets afwist van de broederschap en dus ook niet van zaken zoals hun oprichting en doelstellingen. Verzoeker legt verder uit dat hij na zijn vertrek op zoek is gegaan naar informatie op YouTube en meent dat van tegenstrijdigheden geen sprake is. Hij wijst tevens op zijn laag geletterd profiel en stelt dat hij omwille hiervan moeilijker informatie kan vergaren.

Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat het niet aannemelijk is dat hij, gezien zijn vader lid was van Black Axe en gezien hijzelf verschillende keren bedreigd werd door leden van Black Axe en uit vrees voor hen zijn land van herkomst is ontvlucht, amper op de hoogte is van deze cult. Dat verzoeker onbekend is met de cult die hem beweerdelijk tracht te vermoorden, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn problemen.

Immers kan redelijkerwijze van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze zich grondig zou trachten te informeren aangaande de personen en cult groepering die hem beweerdelijk viseren. Dat verzoeker naliet dit te doen (en zich in al die jaren heeft beperkt tot een gesprek met een vriend en het bekijken van een YouTube filmpje dat hem niet veel wijzer heeft gemaakt) getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Verzoekers verwijzing naar zijn laaggeletterdheid en gebrek aan opleiding kan niet worden aangenomen als nuttige verklaring voor zijn manifeste onwetendheid aangaande de Black Axe groepering en het lidmaatschap van zijn vader. Verzoeker toont niet aan dat deze kennis enkel kan verworven worden ingevolge een schoolse opleiding.

11. Ook stelt verweerder in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers gedrag in interactie met leden van Black Axe niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging en dat verzoekers beschrijvingen van de confrontaties met de leden van Black Axe niet aannemelijk zijn.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat het in zijn gemeenschap van belang is dat de ouderen thuis worden begraven (stuk 3, gevoegd bij het verzoekschrift). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat verzoeker zijn vader thuis wilde begraven, kan niet worden ingezien dat verzoeker, die bedreigd werd door de Black Axe groepering, zelfs geen poging heeft ondernomen om zich te richten tot de politie of de gemeenschapswacht teneinde bescherming te kunnen genieten.

Verzoekers verweer dat de politie machteloos staat tegenover deze georganiseerde bende en bovendien corrupt is, is een bewering die verzoeker met geen enkel element ondersteunt. Hij toont niet concreet aan dat hij niet op de bescherming van de politie had kunnen rekenen, minstens niet had kunnen inroepen.

Daar waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij niet verder werd bevraagd over het gegeven dat zijn vader bij een "council" werkzaam was, kan dit evenmin verschonen dat hij geen bescherming heeft trachten in te roepen.

Bovendien kan in navolging van verweerder worden vastgesteld dat niet geloofwaardig is dat een gewelddadige cultgroepering als Black Axe verzoeker herhaaldelijk verbaal zou bedreigen maar hier geen enkel gevolg aan zou geven, te meer gezien verzoeker inging tegen hun eisen het lichaam van zijn vader over te dragen.

12. Daargelaten dat gelet op voorgaande vaststellingen geen enkel geloof wordt gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen met Black Axe, dient opgemerkt dat verzoekers vader reeds in 2009 overleden is, dat verzoeker zijn land van herkomst in 2014 verlaten heeft en dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk maakt of aantoonst dat Black Axe hem op heden (nog steeds) zou viseren.

Verzoeker dient aan te tonen dat in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in zijn land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de 'gegronde vrees voor vervolging'.

Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

13. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat het feit dat het persoonlijk onderhoud bij het CGVS in het Engels (en niet in zijn moedertaal, het Esan) verliep, vaak tot moeilijkheden leidde, in het bijzonder wanneer het plaatsnamen betrof.

Vooreerst blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker bij het indienen van zijn verzoek op de DVZ en in overeenstemming met artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet om de bijstand van een tolk Engels verzocht heeft; dat hij voor de DVZ zijn verklaringen in het Engels aflegde en dit zonder noemenswaardige problemen verlopen is; dat de *protection officer* bij aanvang van het onderhoud verzoeker heeft gezegd dat verzoeker moest aangeven wanneer hij iets niet verstond en het onderhoud indien nodig kon worden stopgezet (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3); dat verzoeker stelde dat hij Engels en Esan spreekt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13); dat verzoeker aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft aangegeven dat hij alle vragen goed had verstaan (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 32); dat gedurende het verloop van verzoekers onderhoud geen moeilijkheden werden gemeld met betrekking tot het Engels, noch door verzoeker of zijn advocaat, noch door de tolk of de *protection officer*, waardoor redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen.

Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

15. Verzoeker meent dat zijn kwetsbaar profiel een impact heeft gehad op de weergave van zijn asielrelaas.

Te dezen dient opgemerkt dat, in tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt, verzoeker wel degelijk over een familie beschikt in Nigeria. Immers blijkt uit zijn verklaringen dat zijn kinderen en hun grootmoeder – met wie hij in contact staat – nog steeds in Nigeria wonen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21-22).

Verder stelt verzoeker dat hij inconsistente verklaringen aflegde ten gevolge van zijn trauma en verwijst dienaangaande naar algemene informatie aangaande de impact van trauma op het geheugen.

De Raad wijst erop dat het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, op zichzelf niet aangeeft dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Er dient echter worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonde dat hij getraumatiseerd is (bijvoorbeeld bij wijze van een psychologisch attest), laat staan dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn ten volle mee te werken aan de procedure inzake zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoekers verschoningen in het verzoekschrift overtuigen dan ook niet. Dit klemmt te meer nu uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de dossierbehandelaar manifest eenvoudige en duidelijke vragen heeft gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Aan verzoeker werden zowel open als concrete vragen gesteld.

Gelet op voorgaande is geenszins aangetoond dat verzoekers voorgehouden, niet aangetoonde traumatische gebeurtenissen een impact gehad hebben op zijn verklaringen.

16. Daar waar verzoeker, onder verwijzing naar algemene informatie aangaande grondconflicten tussen landbouwers en herders en het gegeven dat zijn familie over landbouwgrond beschikt, aanvoert dat verweerder tekortschoot in zijn onderzoeksplicht, dient worden vastgesteld dat verzoeker op geen enkel moment in de loop van de procedure een vrees heeft geuit met betrekking tot deze grondconflicten.

Het is nochtans verzoeker die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen.

Te dezen dient te worden benadrukt dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en onderzoeksdaten te stellen. Bij de commissaris-generaal is er slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de verzoeker om internationale bescherming voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort.

De door verzoeker bijgebrachte informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

17. Waar verzoeker verwijst naar het feit dat twee familieleden van hem in Italië zouden erkend zijn als vluchteling, brengt hij ter staving van deze bewering geen enkel begin van bewijs bij. Uit verzoekers verklaringen kan bovendien niet blijken dat zijn familieleden Nigeria zouden zijn ontvlucht omwille van dezelfde vermeende problemen als verzoeker, wel integendeel ("*Om welke reden vertrokken ze uit NIG?*", "*Ze hadden een kans om te vertrekken, daarom.*", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). De beweerde, doch niet aangetoonde erkenning van verzoekers familieleden in Italië kan verzoekers asielaanvraag dan ook allerminst ondersteunen. Hoe dan ook dient een verzoek om internationale bescherming te worden beoordeeld op basis van individuele merites.

18. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

19. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker slaagt er met zijn verwijzingen naar zijn voorgehouden ongeschoold en kwetsbaar profiel en het gegeven dat hij geen vast werk had in Nigeria niet in aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst zou worden geconfronteerd met socio-economische omstandigheden die dermate precair zijn dat hij een verhoogd risico op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zouden vormen.

Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Edo State geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS